

λων τῶν συντροφιῶν τῶν ἐξασφαλιζῶν τῆς πατρίδος τε, παρὰ ὁ ξένος, ὑποχρεώνει ἕτος τὸν πρῶτον διὰ μίαν ἀμοιβὴν, ἢ τις εἶναι συνήθως $\frac{1}{2}$ ἕως 1 τὰ ἑκατὸν ὅλης τῆς ἐξασφαλισθείσης ποσότητος, νὰ ἀπολογῆται δι' αὐτὴν, εἰάν οἱ ὑπ' αὐτῆ ἐκλεχθέντες ἐξασφαλίσαι χρεωκοπήσωσι. Ταύτην τὴν συμπεφωνημένην ὑποχρέωσιν τὴν ὀνομάζουσιν οἱ πραγματευταὶ *Del credere* (ὑπὲρ τῆ ἐμπιστεύειν). ὄρα σελ. 58.

§. 39.

Ὅταν τις πραγματευτὴς διορίξῃ τὸν ἀνταποκριτὴν τε εἰς ἄλλον τόπον νὰ φροντίσῃ τὴν ἐξασφάλισιν, κινδυνεῖει πολλάκις νὰ πάθῃ μεγάλην ζημίαν, εἰάν δὲν μεταχειρισθῇ πολλὰ ταχέως τὰ καθήκοντα μέσα ἀσφαλείας. Ὁ κίνδυνος ἐν συντόμῳ συνίσταται εἰς τῆτο. Ὁ ξένος ἀνταποκριτὴς, ὅς τις πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τὸν τόπον τε, δὲν τὴν ἐνεργεῖ, καὶ δηλοποιεῖ εἰς τὸν παραγγεῖλαντα, ὅτι τὴν ἐνήργησε. Ἡ εἰς τὰ γράμματά τε δὲν φανερώνει περὶ τῆτος τελείως, ἢ ἐκφράζεται μὲ ἀσάφειαν. Διακινδυνεύει λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἐξασφάλισιν, καὶ ἂν ἔλθῃ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἀβλαβῆ, λογαριάζει δι' ἑαυτὸν ὡς δοθέντα τὰ ἐξασφάλιστρα, τῆς παραγγελίας τὰ προμήθευτρα, καὶ καθὼς κάμνουν σχεδὸν ὅλοι οἱ πραγματευταὶ, καὶ τὰ μεσιτικά, χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ τί εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν καὶ εἰς μεσίτης. Ὁ Παραγγέλλων ὀφείλει νὰ ὑποφέρῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔξοδα, νομίζων τὸν ἀνταποκριτὴν τε ὡς πραγματευτὴν δίκαιον καὶ εἰλικρινῆ. Ἐὰν δὲ ποτε συμβῇ δυστύχημα εἰς τὸ διὰ θαλάσσης ἐρχόμενον πλοῖον καὶ φορτίον· τότε ὁ δόλιος ἀνταποκριτὴς θέλει ζητήσῃ νὰ εὕρῃ πλῆθος καταφυγίων καὶ προφάσεων, διατι δὲν ἐφρόντισεν ἢ δὲν ἠδυνήθη νὰ φροντίσῃ τὴν ἐξασφάλισιν. Ἐκ τῆτος προξενῶνται πολλάκις διεξοδικώταται καὶ κακαὶ κρισολογίαι. Ἐὰν δὲ πρὸς τέτοις ὁ ἀνταποκριτὴς εἶναι ἀδύνατος, κινδυνεύει ὁ Παραγγέλλων νὰ χάσῃ τὸ πᾶν. Διὰ νὰ προλημβάνηται πρῶτα αὐτὸς ὁ δόλος μὲ ἀσφάλειαν, πρέπει νὰ συμβελεύσωμεν καθ' ἕνα, ὅς τις θέλει νὰ διορίσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ πρᾶγμα τε, ὅτι νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆ φίλτε ἀνευ ἀργοπορίας νὰ τῶ

σε. λη

σειλή τὸ ὑποσχετικὸν (τὴν πόλιτζιν) τῆς ἐξασφαλίσεως, ἢ ναυπηγῆσιν παρ' αὐτῆ καθαρὰν ἀπόκρισιν, ἂν ἔλαβε τὴν ἐξασφάλισιν ἢ ἔ.

§. 40.

Ἐὰν ὁ ναύκληρος ἐξασφαλίσῃ μόνον τὸ πλοῖον, τότε λέγεται ἐξασφαλιστὴς ἐπὶ τὸ *Casco* τ. ε. τὸ σῶμα τῆ πλοῖς εἶναι ἐξασφαλισμένον. Εἰς αὐτὸ ἀνήκει καὶ ὅλη ἢ τῆ πλοῖς σκευή, ὡς ἰστία, σχοινία, κ. τ. λ. Ὁ ἐξασφαλιστὴς ὅμως δὲν πληρῶνει τὴν βλάβην, ἣν ἰμβάνει τὸ πλοῖον διὰ τῆς συνήθους κατατροβῆς, προξειημένης ὑφ' ἐκάστη θαλασσίς ταξειδίς εἰς αὐτὸ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττιον· ἀλλὰ μόνον τὴν βλάβην, τὴν λογιζομένην εἰς τὴν μεγάλην ἀβαρίαν. Διότι ὁ ναύτης πρέπει εἰς τὸν ναῦλον να κερδίσῃ τόσον περισσότερον, ὅσον γίνεται τὸ πλοῖον τε χειρότερον διὰ τινος συνήθους θαλασσοπορείας. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ὅταν γίνηται ὁ λογαριασμός τῆς μεγάλης ἀβαρίας, δὲν πληρῶνεται ποτέ εἰς τὸν ναῦτην τὸ πλοῖον τε καὶ ἡ σκευὴ τε παρὰ τῶν ἐξασφαλιστῶν ὡς καινέρια, ἀλλ' ἐκπίπτεται ἐξ αὐτῶν ἐν τρίτον διὰ τὴν ἐκ τῆς κατατροβῆς συνήθη φθορὰν, ἢ τις συνέβη πρὸ τῆς μεγάλης ἀβαρίας, ἢ πρὸ τῆς παντελῆς ἀπωλείας τῆ πλοῖς.

§. 41.

Τὸ ἐξασφαλισμένον πρῶγμα, κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα μένει εἰς τὸν κέρριόν τε. Ἀναίτιαι ὅμως να συμπέσωσι περιστατικὰ, ὡσε, διὰ να λάβῃ εὐθὺς χρήματα, τὸ ἀφίνει εἰς τὸν ἐξασφαλιστὴν, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν, λέγεται, παραιτεῖν (*Abandonniren*) τὸ ἐξασφαλισμένον πρῶγμα. Οὐδὲν ἄλλο νομικὸν βιβλίον φανερώει ἐπάνω αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ἀποφαντικώτερον, ὡς τὸ νέον τῆς Πρωσίας, εἰς τὸ ὅποιον εἰργάσαντο ἐξαιρέτως πραγματευταὶ τῆ Ἀμβέργυ καὶ τῆς Λορένης, καὶ διὰ τῆς αὐτῶν γνώσεως τῶν πραγμάτων ἐτελειοποίησαν κάλλιστα, καὶ ἐσαφήνισαν αὐτὸ τὸ μέρος τῆ νομικῆ βιβλίας. Ἐκεῖ λέγει: ὅτι πρῶγμα τι ἐξασφαλισμένον δύναται να παραιτηθῆ εἰς τὸς ἐξασφαλιστὰς, διὰ τὰς ἀκοιέθους αἰτίας:

A.

A' "Όταν κατά τὰς ἐλθέσας βεβαίας εἰδήσεις δύναται νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ἡ βλάβη εἶναι ὀλική.

B' "Όταν τὰ διορθωτικὰ τῆ ἐν καλῇ καταστάσει ἐκπλεύσαντος πλοῖου, ἤθελον εἶναι ὑπὲρ τὴν τιμὴν τῆ πλοῖου μετὰ τὴν διορθωσιν, ἐπιπτομένης τῆς τιμῆς τῆ ναυαγίαι.

Γ' "Όταν τὸ πλοῖον εἴλειψε περισσότερον τῆ συνήθους καιρῶ, καὶ μῆτε ἤλθον ἄλλαι εἰδήσεις περὶ τῆς τότε διατριβῆς τε.

Δ' "Όταν τὸ πλοῖον κυριευθῇ ὑπὸ πειρατῶν, ἢ αἰφνηδίως ἐμποδισθῇ εἰς τινὰ τόπον ξένον, καὶ κατὰ τὰ περιστατικὰ δὲν εἶναι πιθανόν, ὅτι ταχέως θέλει ἐλευθερωθῇ.

Ὁ ἐξασφαλισθεὶς πρέπει νὰ παραιτήσῃ τὸ ἐξησφαλισμένον πρᾶγμα ἢ πλοῖον, ὅταν ὁ ἐξασφαλιστὴς θέλῃ νὰ πληρώσῃ αὐτῷ ὅλην τὴν ποσότητα τῆς ἐξασφαλίσεως, καὶ εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι διὰ τῆς γενομένης συμφορᾶς, τόσην φθορὰν ἔλαβεν, ὥστε δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἐξ αὐτῆ ἢ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν σημειωθείσα τιμὴ.

§. 42.

Ἡ συνθήκη τῆς ἐξασφαλίσεως, εἶναι τακτικὸν συμφωνητικόν, καὶ διὰ τῆτο πρέπει νὰ φυλάττηται ἀκριβῶς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὡς πᾶν ἄλλο συμφωνητικόν. Μ' ὅλον τῆτο πολλάκις συμβαίνει, νὰ ἀναιρεθῇ ἡ ἐξασφάλισις. Αὕτη ἡ ἀναίρεσις λέγεται εἰς τὴν διάλεκτον τῶν πραγματευτῶν Ristorno (Ἀνατροπή), καὶ γίνεται εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις.

A' "Όταν χωρὶς τινος κυρίας ἐνοχῆς τῆ ἐξασφαλισθέντος, δις ἐξησφαλισθῇ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Διότι πολλὰ εὐκόλα ἤμπορεῖ νὰ συμβῇ, ὥστε ὁ ἀποσέλλων τὸ πρᾶγμα τὸ ἐξασφαλίζει, χωρὶς νὰ δώσῃ περὶ τῆτος εἰδήσιν ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ εἰς τὸν παραλαμβάνοντα. Αὐτὸς δὲ ἐξασφαλίζει πάλιν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πατρίδα τε, ἢ εἰς ἄλλον τόπον.

B' Ἐνίοτε θέλων ὁ ἐξασφαλιζόμενος νὰ σεῖλη πραγματείας διὰ θαλάσσης, συμβαίνει νὰ τὰς φορτίξῃ τῶντι εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ τὰς ἐξασφαλίσῃ, ἔπειτα δὲ μετανοεῖ δι' αὐτὸ τὸ ἐπιχειρήμα

ψ

ρημα, και πριν εκπλεύση τὸ πλοῖον, λαμβάνει εὐκαιρίαν, νὰ παραλάβῃ ὀπίσω τὸ πρᾶγμα τε ἐκ τῶ πλοῖος. Ἐννοεῖται λοιπὸν, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν μεταβολὴν πρέπει νὰ ἔχη χώραν ἢ ἀναροπή, ἐπειδὴ οἱ ἐξασφαλίσαι δὲν διακινδύνευσαν τι ἀκόμη. Ὅθεν τὸ ἐξασφάλισρον πρέπει νὰ δοθῇ πάλιν ὀπίσω.

Γ. Ὅταν ὁ παγετὸς ἢ ἄλλυ ἐναντία περιστατικᾶ, π. χ. ἐναντίοι ἀνεμοὶ ἀναγκάσωσι τὸ πλοῖον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν λιμένα ἐξ ὧ ἀπέπλευσε, και ἔπειτα νὰ ἐμποδισθῇ δι ὅλη ἀπὸ τῶ νὰ ἐπιχειρισθῇ τὸν προλαβόντα πλεῦν.

§. 43.

Ὁ πραγματευτὴς δὲν ἐξασφαλίζει τὰς πραγματείας τε μόνον κατὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς, ἀλλὰ πολλάκις ἐξασφαλίζει και τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον ἤμπορεῖ νὰ ἀπολαίση, ἂν κατενοδοθῇ εἰς τὸν διωρισμένον τόπον. Π. χ. Εἰς πραγματευτὴς ἠγόρασεν εἰς Βενετιαν πραγματείας διὰ 20000 λίτρας, διὰ τὰς ὁποίας ἐλπίζει νὰ λάβῃ εἰς Σμύρνην 24000 λίτρας, λοιπὸν διὰ 24000 λίτρας θέλει ἐξασφαλίσαι τὰς πραγματείας τε.

Δὲν πρέπει ὅμως ὁ πραγματευτὴς ὅταν ἐξασφαλίζεται νὰ εἶναι πολλὰ δειλὸς, διότι ἀφανίζεται τὸ πλείον τῶ κέρδος εἰς τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐξασφαλίσεως, μάλις ὅταν εἶναι πολλὰ ἀναβιβασμένη.

Διὰ νὰ δώσω εἰς τὰς μαθητὰς τῆς ἐμπορικῆς σαφῆ ἰδέαν τῶν ὑποσχετικῶν (πολιτῶν) τῆς ἐξασφαλίσεως, ἐτύπωσα ἐδὼ τὸ ἐπόμενον σχέδιον διὰ πραγματείας, τὸ ὁποῖον μόνον κατὰ τινὰς φράσεις διαφέρει ἀπὸ τὸ γινόμενον ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα τῶ πλοῖος (Casco).

Ἵποσχετικὸν ἐξασφαλίσεως πραγματειῶν (πόλιτζα).

Ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι ἐξασφαλίσαι ὁμολογῶμεν, δι ἡμᾶς και διὰ τὰς κληρονόμους ἡμῶν, ἕκαστος διὰ τὴν ποσότητά τε, ὅτι

ὅτι ἐξησφαλίσαμεν εἰς τὸν κύριον. Ν. διὰ λογαριασμὸν ἴδιον, (ἢ ξένου φίλου), 14 κίβας καφρὲν σημειωμένας Μ. Β. Ἀριθ. 1 — 14 ἐλευθέρας πάσης βλάβης, τὰ ὅποια ἐξετιμήθησαν (μετὰ τῆς ἡμετέρας θελήσεως, μὴ ὅλον ὅπως τὰ αὐτὰ ἴμπορῶσι νὰ εἶναι πλειοτέρας ἢ ὀλιγωτέρας τιμῆς, καὶ χωρὶς νὰ ζητήσωμεν εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τὴν τιμὴν των πλείονά τινα ἀπόδειξιν ἢ λογαριασμὸν, εἰ μὴ μόνον τὸ παρὸν ὑποσχετικὸν) διὰ 4000 φιορίνια Βιέννης, καὶ ἐφορτίσθησαν (ἢ μέλλουσι νὰ φορτισθῶσιν) εἰς τὸ πλοῖον ὀνομαζόμενον Ἀθηνά, τὸ ὅποιον τὸ διοικεῖ ἤδη ὁ διοικητὴς Γ. Βάχερ, καὶ ἔχει νὰ πλείσῃ ἀπὸ τὴν Βενετίαν, ὅπως παρέλαβεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα ἔχει νὰ ἐκφορτίσῃ τὸ παραληφθὲν πρᾶγμα.

Ἡμεῖς λαμβάνοντες 1½ τὰ ἑκατὸν ἐξασφάλισρον ἀναδεχόμεθα ἐφ' ἡμᾶς τὴν τύχην καὶ τὸν κίνδυνον αὐτῶν τῶν φορτισθέντων πραγμάτων, διὰ πᾶσαν βλάβην καὶ συμφορὰν, ἢ τις ἐνδέχεται νὰ συμβῇ εἰς αὐτὰ εἴτε καθόλου, εἴτε κατὰ μέρος, εἰς συμπτώματα προμελετημένα ἢ ἀπρομελέτητα, καθ' οἷόν ποτεν τρόπον. Ὅθεν ὑποχρεώμεθα διὰ πάντα κίνδυνον θαλάσσης, κλύδωνα καὶ κακοκαιρίαν, ναυάγιον, κἀθισμα εἰς τὴν ἄμμον, παραπλοῖαν, ἐκβολὴν, πυρκαϊάν, φυλάκωσιν καὶ ἐμποδισμόν ὑπὸ Βασιλέων, Ἡγεμόνων καὶ ἄλλων ἐξουσιασῶν, ἐχθρικὴν κυρίευσιν, ἀφαίρεσιν, δήμευσιν καὶ πολεμικὰς ἐκδικήσεις, ὁμοίως καὶ διὰ βίαιον ἄρπαγὴν τῶν πειρατῶν καὶ λησῶν τῆς θαλάσσης, καὶ διὰ πᾶν ἄλλο περιστατικόν, τὸ ὅποιον ἴμπορῶσι νὰ συμβῇ κατ' αὐτὸν τὸν πλῆν εἰς τὸ ῥηθὲν πρᾶγμα δι' ἐξωτερικῆς βίας, εἴτε ἤθελε συμβῇ ἐκ παραμελείας, ἀναβολῆς καὶ πείσματος τῆ διοικητῆς ἢ τῶν ναυτιῶν τε, ἢ κατὰ τινα ἄλλον τρόπον. Ἡμεῖς ἀντικαθίσταμεν ἑαυτῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ ῥηθέντος κυρίως. Ν. ἐξασφαλιζόμενοι, ἵνα ἐλευθερώσωμεν αὐτὸν ἀπὸ πάσης τοιαύτης ζημίας. Ἀρκεται δὲ αὐτῇ ἡ τύχη ἀπὸ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα χωρισθῇ ἀπὸ τὴν ξηρὰν διὰ νὰ μετακομισθῇ εἰς τὸ πλοῖον, ἕως ὅτε κομισθῇ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁμοίως εἰς τὴν ξηρὰν εἰελεύθερον καὶ ἀβλαβές. Ὁ δὲ Θεὸς φυλάττοι αὐτὸ σῶον.

Δεχόμεθα πρὸς τέτοις τὸ νὰ ἐξακολοθήσῃ τὸν δρόμον τὸ πλοῖον, ἐν ᾧ εὐρίσκεται τὸ ῥηθὲν πράγμα φορτισμένον, καθὼς φανῆ εὐλογον εἰς τὸν διοικητὴν. Καὶ εἰάν ἤθελε συμβῆ βλάβη τις εἰς αὐτὸ τὸ πράγμα, ἀφ' ἧς ὁ θεὸς νὰ τὸ φυλάξῃ, κατὰ τὸν ῥηθέντα ἢ καθ' οἷον δὴ ποτε ἄλλον τρόπον, ἢ ἤθελεν ἀφανισθῆ δι' ὅλα, ἢ κατὰ μέρος, ἢ ἤθελε φθαρῆ ἢ βλαβῆ, ὑποσχόμεθα καὶ ὑποχρεούμεθα, τόσον ὁ πρῶτος, ὅσον καὶ ὁ τελευταῖος, ἕκαστος διὰ τὴν κατωτέρω ὑπ' αὐτῆ σημειωθείσαν ποσότητα, νὰ δεχόμεθα πᾶσαν αὐτὴν τὴν βλάβην καὶ ζημίαν, μετὰ πάντων τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων, καὶ δοθείσης ἡμῖν τῆς προσηκείσης εἰδήσεως περὶ τῆς γενομένης συμφορᾶς, νὰ πληρώσωμεν προθύμως, εἰς διορίαν δύο μηνῶν, ἕκαστος τὴν σημειωθείσαν ποσότητά τε, ἢ ὅσα ἀπαιτῶνται ἐξ αὐτῶν πρὸς τελείαν ἀποζημίωσιν τῆ ἐξασφαλισθέντος.

Ὅθεν εἰς ὅλας τὰς συμφωνίας τόσον τυπωμένας ὅσον καὶ προσγεγραμμένας, αἱ ὁποῖαι ἰσοτιμῶνται μετὰ τὰς τυπωμένας, ἢ μάλιστα προτιμῶνται, ὑποτασσόμεθα εἰς τὴν τῆ Τριεσὶς περὶ ἐξασφάλισεως καὶ ἀβαρίας διάταξιν. Γέγονεν ἡ παρῶσα συμφωνία μεταξὺ ἡμῶν ὑπὸ ὑποθήκην τῆς περιστερίας καὶ τῶν κτημάτων ἡμῶν, ἄνευ δόλε καὶ ἀπάτης. Ἐν Τριεσίῳ. 1816. τῆ 4 I εν.

Διὰ φρ. 2000. ἦτοι δύο χιλιάδας φιορ. I. E. καὶ συντροφία.

Διὰ φρ. 2000. ἦτοι δύο χιλιάδας φιορ. A. B. καὶ νιοί.

N. E. Πληρεξέσιος τῶν δύο συντροφιῶν τῶν ἐξασφαλιστῶν.

Περὶ τῶν Χρεωκόπων.

§. 44.

Ὅσον λαμπρὰ καὶ εὐδαίμων φαίνεται ἐν γένει εἰς τὸν ἄπειρον τῆ ἐμπορίας ἡγάσις τῆ πραγματευτῆ, κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν τῆ θορύβου, τῆς δαπάνης, καὶ τῆ ἐκ τέτων κατὰ τὸ φαινόμενον προκύπτοντος πλέτε, μένει μ' ὅλον τῆτο ἀληθές, ὅτι ἡ κυρίως εὐδαιμονία εἰς ἐδεμίαν κλίσειν τῶν πολιτῶν εἶναι ὑποκειμένη εἰς τοσαύ-

τοσαύτας μεγάλας, ποτὲ μὲν εὐτυχεῖς, ποτὲ δὲ πολλὰ δυστυχεῖς μεταβολὰς, ὡς εἰς τὴν τῆ πραγματευτῆ, τῆ πραγματευομένη με-
 γάλας ποσότητος. Ἡ πείρα εἰς πᾶσαν ὅπως ἐν σημαντικὴν ἐμπορι-
 κὴν Ἀγορὰν δίδει περὶ τῆς ἐναργεστάτης ἀποδείξεις. Εἰς πραγ-
 ματευτῆς ἤμπορεῖ σήμερον νὰ νομίξῃ τὴν κατάστασίν τε ἀκόμη
 πολλὰ καλὴν, μετ' ὀλίγον ὅμως ἐπεισεύχονται τοιαῦται συμ-
 φοραί, ὥστε δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ πληρώσῃ ὀλοκλήρον τὴν ποσό-
 τητα τῶν χρεῶν τε. Τῆτο συμβαίνει κατ' ἐξοχὴν εἰς μεγάλας
 ἐμπορικὰς πόλεις, ἐκ τῶν ὁποίων γίνονται μεγάλα ἐπιχειρήμα-
 τα διὰ θαλάσσης, καὶ ληψοδοσίαι καμπιαλικαὶ με ξένες τοπες.
 Πρωτῆ νὰ ἐφευρεθῶσιν αἱ ἐξασφαλίσεις, προήρχοντο βεβαίως
 σχεδὸν ὅλαι αἱ χρεωκοπίαι ἐκ τινος δυστυχῆς θαλασσίς ἐμπορίας.
 Ἀλλὰ καὶ τῶρα ἀκόμη προσέρχονται ἐξ αὐτῆ πολλὰι χρεωκοπίαι.
 Ἐπειδὴ ὁ πραγματευτῆς ἤμπορεῖ π. χ. τῶρα νὰ ἔχῃ πολλὰ βε-
 βαίως αἰτίας, διὰ νὰ ἐπιχειρισθῇ σκοπὸν τινὰ κέρδος διὰ τὰς
 ἀνατολικὰς ἢ δυτικὰς Ἰνδίας, ἔχων βεβαίαν εἶδησιν, ὅτι αἱ πραγ-
 ματεῖαι, τὰς ὁποίας θέλει νὰ σείλῃ ἐκεῖ ἔχουσι τοιαύτην τιμὴν,
 ὥστε ἂν κατευοδοθῶσιν ἐκεῖ, θέλει κάμει μεγάλα κέρδη. Τὸ πλοῖ-
 ὄν τε ὅμως ἀποσυρόμενον εἰς ξένες λιμένας, ἐξοσιασικῶς κρα-
 τῆμενον, ἐνασχολῆμενον εἰς διόρθωσιν τῆς θαλασσίς βλάβης, καὶ
 δι' ἄλλα παντοδαπῆ κακὰ συμβεβηκότα ἐμποδίζεται πολλάκις
 ὀλοκλήρους μῆνας καὶ ἐνίοτε χρόνους. Ἐκ τῆς λοιπὸν παύερχε-
 ται ἢ εὐτυχῆς εὐκαιρία, ἐφ' ἣν ἐσαθμισθῇ καὶ ἐπεχειρίσθῃ ὅλος
 ὁ σκοπὸς τῆ κέρδος, καὶ τυχὸν εἰ μόνον δὲν φέρει κέρδος,
 ἀλλὰ, διὰ τὰ μεταβληθέντα περιστατικὰ φέρει προφανῆ ζημίαν.
 Διότι ἐν τῷ μεταξὺ ἔφθασαν ἐκεῖ τόσα ἄλλα πλοῖα, τὰ ὁποῖα
 διὰ τῆς συνδρομῆς, τῶν μὲν Εὐρωπαϊκῶν πραγματεῶν τὴν τιμὴν
 κατεβίβασαν, τῶν δὲ ξένων καὶ ἐκεῖ ἀγορασέων πραγματεῶν ἐ-
 ξαίφνης τὴν ἠύξησαν κατὰ πολλά. Καὶ τὰ ἔξοδα ὅμως τῆ δρο-
 μῆς διὰ τὸ πλοῖον καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἀνθρώπους ἔγιναν ὑπερβολικὰ,
 ἔπεται λοιπὸν νὰ ἀπωλεσθῶσιν εἰς τὸ ἐπιχείρημα μεγάλα ποσό-
 τητες.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει πολλάκις, καὶ ὅταν τις πραγματευτῆς
 κάμνῃ πολλὰ περιπεπλεγμένας καμπιαλικὰς ληψοδοσίας, ἐν αἷς,
 εἰ ἂν συμπέσῃ ἀταξία, ἢ ἔλθωσιν ἄλλα δυσυχήματα, ἤμπορεῖ
 νὰ

να ἔλθῃ εἰς τοιαύτας δυσκολίας, ὥστε να μὴ ἠμπορῇ πλέον να ἐκπληρώσῃ τὰ ἴδια χρεῖα πρὸς τὰς δανεισὰς τε. Ἡ κατάστασις αὕτη πραγματευτῆ τινος, ἐν ἣ πρέπει να παύσῃ ἀπὸ τῆ να πληρώσῃ τοῖς δανεισαῖς τε σῶον τὸ χρεὸς τε, καὶ δεικνύει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆ τύπος τε τὴν πρὸς τὴν πληρωμὴν ἀνικαιότητά τε, ἔπειτα ἀναγκάζεται να δώσῃ πᾶσαν τὴν περισσίαν τε, διὰ να πληρώσῃ τοῖς δανεισαῖς τε καθ' ὅσον ἐξαρκεῖ, ὀνομάζεται **χρεωκόπια** (φαλλιμέντο), καὶ ὁ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὐρισκόμενος, λέγεται **χρεωκόπος** (φαλλίτος).

§. 45.

Ἐπειδὴ τὸ πάλαι οἱ νόμοι κατὰ τῆ χρεώσε, τῆ μὴ δυναμέ-
νε να πληρώσῃ τοῖς δανεισαῖς τε ἦσαν πολλὰ σκληροὶ, καὶ ἔμό-
νον τὸν ἐξέρου πάσης τῆς περισσίας τε, ἢ εἶχεν ἔτι, ἀλλὰ πρὸς
τέτοις ἐπείραζον καὶ αὐτὸν προσωπικῶς· ἢ νῦν διάταξις τῶν
χρεωκόπων ἔβαλε βάσιν τὸν σκοπὸν, τῆ να γίνηται τις ἐλάφρω-
σις εἰς τὸν ἐκ δυσυχήματος χρεωκοπήσαντα πραγματευτήν, ὅθεν
δὲν τιμωρεῖται τόσον σκληρὰ, ὡς πρότερον. Ἡ ποινὴ ὁμως
εἶναι κατὰ τὰς διαφόρους διαταγὰς τῆς χρεωκοπίας ἐκάσε τύπος,
διαφορετικὴ, καὶ ἐν τῷ θεωρεῖται ἐξαιρέτως ὁ τρόπος καθ' ὃν
ἀνεψάνῃ ἢ χρεωκοπία.

§. 46.

*Αἱ χρεωκοπίαὶ δύνανται να διαιρεθῶσιν ἀρμοδίως εἰς τέσσα-
ρας κλάσεις.*

*Α' Εἰς δολίαν χρεωκοπίαν, ὅταν δηλαδὴ ὁ χρεωκόπος ἀ-
γωνίζηται κατὰ πάντα τρόπον να βάλῃ εἰς χεῖράς τε ξένα χρή-
ματα, τὰ ὅποια ὁμῶ μετὰ τὰ ἔδικά τε τὰ κρύπτει, ἐκδίδει ψευ-
θεῖς καμπιάλας, ἢ ἄλλας χρεωσικὰς ὁμολογίας πρὸς ἄλλας, οἱ ὅ-
ποιοι ἔπειτα μετὰ τῶν λοιπῶν ἐμβαινεσὶν εἰς τὴν σωρείαν (μάσ-
σαν), καὶ ὅσα λάβωσιν ἐξ αὐτῆς τὰ ἐπιστρέφουσιν ἔπειτα εἰς τὸν
χρεωκόπον. Ὅταν ὁ χρεωκόπος νοθεύῃ τὰ κατασιχά τε κ. τ. λ.
Ἐγὼ ἠθέλα σχεδὸν να βεβαιώσω, ὅτι πολλὰ ὀλίγαι χρεωκοπίαὶ
γίνονται, ὅπερ ὁ χρεωκόπος δὲν κρύπτει μέρος τι τῆς περισσίας
τε, τ. ε. διὰ πλασῶν συμφωνητικῶν πωλήσεως, δι' ἀπογραφῶν
κ. τ. λ.*

κ. τ. λ. Εἰς τὰς πολλὰ δολίως χρεωκόπες ὅμως, τὸ πρᾶγμα φθάνει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς φανερώσεως τῆς χρεωκοπίας των ἀπογράφουσιν εἰς ἄλλης τὸν οἶκον των ἕως καὶ αὐτὴν τὴν οἰκιακὴν σκευὴν των. Ἐπειτα παρόρησιάζονται καταγραφὰι μὲ ὑπερβολικὰς ποσότητας, καὶ ἡ σωρεία, ἡ συμποσῆται ὀλίγη, ἡ ἐνίοτε πληρωθέντων τῶν ἐξόδων τῆς πραγματείας κ. τ. λ. ἔδέν.

Οἱ τοιοῦτοι ἀπαταιῶνες δὲν πρέπει τῶντι νὰ ἀπολαμβάνωσι τὴν χάριν, ἣν δίδει αὐτοῖς ἡ κήρυξις τῆς χρεωκοπίας των, ἐναντίον τῶν καταδρομῶν τῶν δανεισῶν των. ἀλλὰ νὰ τὰς τιμωρῶσι μὲ ὅλην τὴν κατὰ τῶν ἀπαταιῶνων ἀυσηρότητα τῶν νόμων. Εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις ὅμως πολλὰ σπανίως γίνεται τῆτο, ἐπειδὴ οἱ ἐκεῖ κατὰ τῶν χρεωκόπων νόμοι εἶναι πολλὰ μέτριοι.

§. 47.

Β. Εἰς χρεωκοπίαν ἐκπροθέσεως, τὴν ὁποίαν κάμνει τις πραγματευτὴς πραγματευόμενος εἰς τὸν αἴρα μὲ μεγάλα ἔξοδα, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκπίπτει τόσον, ὥστε δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὐχαρισίῃ τὰς δανεισάσ τε. Τῆτο τὸ εἶδος τῆς χρεωκοπίας εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἴδιον τῶν νέων πραγματευτῶν, οἵτινες ἐπ' ἐλπίδι μέλλοντος κέρδους πραγματεύονται, διὰ νὰ ζήσωσιν ἔπειτα ἐν τρυφῇ, ἢ μόνον ἐπὶ τοιοῦτῳ σκοπῷ, ἢ νὰ πλετήσωσιν ἐν τάχει, ἢ νὰ χρεωκοπήσωσιν, ἐκβάλλοντες πρότερον, μὲ τρόπον ἀθέμιτον, τὸ ἐν ἀρχῇ καταβληθὲν κεφάλαιόν των εἰς τὴν πραγματείαν. Ἡ χρεωκοπία εἰς αὐτὰς ταχέως καταντᾷ εἰς τὴν λήθην, ἐπειδὴ ἀρχίζει πάλιν νὰ πραγματεύωνται, καὶ πολλάκις μὲ μεγαλύτερον κεφάλαιον, παρὰ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πραγματείας πρὸ τῆς πρώτης χρεωκοπίας. Πρὸς τῆτοις τὸ χρεωκοπεῖν εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς Ἀγορὰς, ὅπε τὰ τοιαῦτα συμβαίνουσι πολλά, δὲν προξενεῖ μεγάλην κατασχύνην, ἐπειδὴ ἐσυνήθισαν πλέον εἰς τὰ τοιαῦτα συμβάματα, καὶ αὐτὴ ἡ τύχη ἐπαπειλεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ τὸν πολλὰ ξερὸν νομιζόμενον πραγματευτὴν.

§. 48.

Γ. Εἰς χρεωκοπίαν ἐκ παραμελείας. Εἰς αὐτὴν ἐννοεῖται ἡ χρεω-

χρεωκοπία, τὴν ὁποίαν κάμνει τις ἀδύνατος πραγματευτῆς, πε-
 πληροφορημένος ὢν ἐκ τῆς τῆ κεφαλαίως τε καταστάσεως, ὅτι δὲν
 ἐξαρκεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς ὅλας τὰς δανεισάς τε, μ' ὅλον τῆτο ἐξα-
 κοληθεῖ πραγματευόμενος, καὶ προσιδέμενος νέα χρέη, καὶ ἔ-
 τω τελευταίον χάνει πάντα ὅσα εἶχεν ἔτι. Καὶ τις πραγμα-
 τευτῆς, ὅς τις ἐξώθεν παριστάνει ἑαυτὸν ὑπὸ τὸ σχῆμα πλεσί-
 πραγματευτῆ, τυχὸν νὰ εὐρίσκηται ἐνίοτε εἰς ταύτην τὴν εἴ-
 σιν, χωρὶς νὰ ἀνακαλύψῃ δημοσίως τὴν κακίην τε κατάστασιν.
 Θέλει ἀφήσῃ μάλιστα νὰ ἔλθῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν τελευταίαν ῥο-
 πὴν, καὶ πρότερον θέλει μεταχειρισθῆ πᾶν δυνατὸν μέσον,
 εἰς τὸ νὰ ἀναβάλῃ ἀκόμη εἰς ἓν διάστημα καιρῶ τὴν δημοσίαν
 κήρυξιν τῆς πρὸς τὴν πληρωμὴν ἀνικανότητός τε.

§ 49.

Δ' Εἰς χρεωκοπίαν ἐξ ἀπερισκεψίας. Ἀπερίσκεπτος χρεω-
 κόπος λέγεται, ὅς τις πραγματεῖται ὅπως φθάσοι, ἐπιχειροῦ-
 μενος ὑποθέσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔχει μήτε χρήματα μήτε
 εἰδήσεις, ἀλλ' ἔπειτα λαμβάνει ξένα χρήματα δι' ἐπιχειρήματα
 ἐπικίνδυνα καὶ ἀβέβαια, ἢ βάλλει ἐνέχυρον πραγματείας δοθεί-
 σαις αὐτῷ εἰς παραγγελίαν (κομισσιὸν), ἢ τὰς πωλεῖ κατὰ τινὰ
 τρόπον ἀθέμιτον, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ μὲ τὰ ἐξ αὐτῶν συναχθέν-
 τα χρήματα νὰ ἐπιχειρισθῆ ἄλλας ὑποθέσεις.

§. 50.

Εἰς αὐτὰς τὰς τέσσαρας κλάσεις ὑπάγονται ὅλαι αἱ χρεωκοπῖαι,
 καὶ κατ' αὐτὰς παιδεύονται οἱ χρεωκόποι εἰς τὰς πολιτείας ὅπε
 ἐξετάζεται ἡ χρεωκοπία. Τῆτο ὅμως ἐξήρηται ἐκ τῆς περὶ
 χρεωκοπίας διαταγῆς ἐκάσθ τόπε, ἰν ᾧ διατρίβει ὁ χρεωκόπος,
 ἐπειδὴ οἱ τῆς χρεωκοπίας νόμοι εἰς ἓνα τρόπον εἶναι ἀνσηροὶ, εἰς
 ἄλλον δὲ πολλὰ μέτροι. Ὅθεν εἰς κᾶποιας πολιτείας οἱ χρεω-
 κόποι φυλακίζονται δι' ἓν διάστημα καιρῶ, ἢ πρέπει νὰ φύγωσιν,
 εἰς ἄλλας δὲ π. χ. εἰς Ἀμβέρουρον δὲν ἐνοχλεῦνται. Ἐγὼ νομίζω,
 ὅτι εἰς κᾶνένα τρόπον δὲν μεταχειρίζονται τὰς χρεωκόπους τόσον
 μετρίως, ὡς ἐκεῖ, ἐπειδὴ ὁ χρεωκόπος φθάνει νὰ εἶναι μόνον
 πολί-

πολίτης τῆς πόλεως, καὶ νὰ φανερώσῃ εἰς τὴν Βελγίαν τὴν ἀδυναμίαν τε, καὶ ἔτι δὲν ἤμπορεῖ τις νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ πλέον. Παραδίδει λοιπὸν ὅλα τὰ παλαιὰ ἀχρηστὰ πράγματα τε εἰς τὰς ὑπὸ τῶν δανεισῶν ἐκλεγμένους Κηδεμόνας (Κυράτορας), διὰ νὰ βάλωσιν εἰς τάξιν τὴν σωρείαν (μάσσαν) τῆς χρεωκόπου, καὶ νὰ διανέμωσιν εἰς τὰς δανείσας τὴν ποσότητα κατὰ τὰς νόμους. Ὁ δὲ χρεωκόπος δὲν ἔχει πλέον νὰ κάμῃ ἄλλο τι εἰς τὸτο, καὶ ἀρχεται πάλιν εὐθύς νὰ πραγματεύηται ἐκ νέου μὲ τὰ κρυφθέντα χρήματα. Πολλὰ σπανίως συνέβη νὰ παιδευθῇ δημοσίως τις χρεωκόπος διὰ τὴν δολίαν χρεωκοπίαν τε. Ἐν τῶν 145 χρεωκόπων, τῶν κηρυχθέντων κατὰ τὸ 1799 ἔτος εἰς Ἀμβέργον δὲν συνέβη νὰ τιμωρηθῇ μηδὲ εἰς μὲ ποινὴν τῆ οἰκίας τῆς τιμωρίας (Zuchthaus), διὰ νὰ δώσωσι καὶ μόνον ἓν παράδειγμα, ὅτι εἰς Ἀμβέργον δὲν ἤμπορεῖ νὰ χρεωκοπήσῃ τις κατ' ἀρεσκίαν, χωρὶς τινος ἀπολογίας, διὰ καὶ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸ παλαιὸν βῆρος τῆς χρέους, καὶ — καθὼς λέγεται — νὰ ἀποπλυθῇ πάλιν. Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶναι, διὰ τὸ καλὸν τῆ ἐμπορίας γενικῶς, νὰ μὴ εἶναι ἀνεκτὴ τοιαύτη ἀταξία, ἐπειδὴ βλάπτει κατ' ἐξοχὴν τὴν πίσιν εἰς τὰ ἔξω μέρη. Διότι πᾶς ξένος πραγματευτὴς μὲ δυσαρέσκίαν θέλει δώσει πίσιν εἰς ἄλλον, ὅταν ἤξεύρῃ, ὅτι οἱ νόμοι τῆ τοῦτο ἐν ᾧ κατοικεῖ, δὲν παιδεύουσι κατὰ τὸ δέον, τὸν διὰ τὴν κακὴν διοίκησιν τῆς πραγματείας τε ἀναγκασθέντα νὰ κηρυχθῇ χρεωκόπος. Διὰ τὸτο εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖον εἰς καθ' ἓνα πραγματευτὴν τὸ νὰ μανθάνῃ μὲ ἀκρίβειαν καὶ νὰ ἤξεύρῃ τὴν περὶ χρεωκοπίας διαταγὴν ἐκάστου τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον πραγματεύεται, ὅμῃ μὲ τὰς ἐκεῖ ἄλλους ἐμπορικὰς νόμους καὶ ἔθιμα. Πολλοὶ πραγματευταὶ ἤθελον ἀποφυγεῖν μεγάλην ζημίαν εἰάν τὰ ἤξευρον ..

§. 51.

Ἡ χρεωκοπία πρέπει νὰ χρησιμεύῃ πρὸς βοήθειαν κυρίως μόνον εἰς τὰς ἐκ δυσνημάτων ἐκπεσόντας πραγματευτὰς. ἐπειδὴ ὁ πραγματευτὴς, ὅς τις ἀναγκάζεται νὰ καθυποβιάσῃ τὰ χρήματά τε εἰς διαφόρους κινδύνους, ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ κατανήσῃ εἰς τοσαύτην ζημίαν, ὥστε νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους

ὅλας τὰς δανεισάσ τε. Ἐκ τούτου καταλαμβάνει καθ' εἰς, ὅτι οἱ ἀπαταιῶνες χρεωκόποι δὲν εἶναι καθόλου ἀξιοὶ τῆς μετριότητος τῶν τῆς χρεωκοπίας νόμων, καὶ ὅτι κατὰ πᾶσαν αἰτίαν ὀφείλουσε νὰ παραστήσῃσι θεμελιώδεις λόγους τῆς χρεωκοπίας των. Ἐκεῖνοι ὅμως, οἱ τινες δὲν κάμνουν πραγματείαν, ἀλλὰ μεταχειρίζονται ἔργον πολιτικὸν καὶ εἰς τὰς κινδύνους μὴ ὑποκείμενον, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀπολαμβάνουσι παντελῶς τὴν βοήθειαν τῶν περὶ χρεωκοπίας νόμων, ἐπειδὴ αἱ συνήθειαι αἰτίαι τῆς ἀνικανότητός των τῆ νὰ πληρώσῃσι τοῖς δανεισαῖς των, ἔχουσι βάσιν τὴν ὀνηρίαν καὶ τὴν ἀσωτίαν. Ἀπὸ τοιούτους ἀνθρώπους ποτὲ δὲν εἶναι ἔλλειψις εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις. Τινὲς ἐξ αὐτῶν τρυφῶσιν εὐθὺς κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς οἰκονομίας των χωρὶς μέτρων, ἐν ὅσῳ δύνανται νὰ εὐρωσι χρήματα ἢ πίζιν, ἐπὶ σκοπῷ, νὰ ἐλευθερωθῶσι διὰ χρεωκοπίας ἀπὸ ὅλον τὸ βᾶρος τῆ χρέος των, ὅταν ἀρχωνται οἱ δανεισαί των νὰ τὰς ξενοχωρῶσι πολὺ. Ἐκ τούτου προέρχεται, τὸ νὰ εὐρίσκωνται εἰς τινὰς τόπους, ἐνθα οἱ τῆς χρεωκοπίας νόμοι εἶναι πολλὰ μέτριοι, μικροὶ πραγματευταί, οἱ τινες χρεωκοπήσιν ἑξάκις καὶ ἑπτάκις, χωρὶς νὰ λάβωσι δι' αὐτὸ ποινὴν τινά.

§. 52.

Ἐκ τούτων ἀπάντων βλέπει τις, πόσον ἐπικίνδυνον πρᾶγμα εἶναι τὸ νὰ δίδῃ πίζιν εἰς πραγματέντας μὴ πολλὰ ἀσφαλεῖς, καὶ εἰς ἄλλας κατοίκους πολιτείας τινός, οἱ ὅποιοι διὰ τινος ἀτιμωρήτου χρεωκοπίας ἀποφείγῃσι πᾶσας τὰς ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ὑποκείμενος ὁ χρεώσης πρὸς τὰς δανεισάσ τε.

Αὐτὸς ὁ κίνδυνος ἀυξάνει ἔτι, ὅταν εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ πραγματευτὴς κάμνει μεγάλας ληψοδοσίας μὲ τὸν ἐξουσιασὴν τῆ τόπου, ἢ ὅτι καὶ μὲ τὰ χρήματα αὐτῆ ἐνεργεῖ τὴν πραγματείαν τε, ἐπειδὴ πρέπει τις νὰ φοβῆται, μήπως ὁ ἐξουσιασὴς, καθὼς κοινῶς γίνεται, ἐξάγει πρῶτον τὰ χρεωσέμενα αὐτῷ χρήματα ἐκ τῆς σωρείας (μάσσας), καὶ πολλὰκις δὲν ἀφίνει τί εἰς τὰς λοιπὰς δανεισάσ. Τούτο ἂν εἶναι δίκαιον, ἢ ἀδίκον, εἶναι ἄλλη ἐρώτησις· βέβαια ὅμως εἶναι ἀδίκον, ὅταν ὁ ἐξουσιασὴς πραγματεῖται μετὰ τινος τραπεζίτου διὰ κέρδος.

§. 53.

“Όταν δίδεται πίσις, θεωρείται καὶ τὸτο μάλις; ἀνὸ πραγματευτῆς ὑπανδρεύθη πλεσίαν γυναῖκα ἢ ὄ. Ἐἰν τὸ πρῶτον, εἶναι εὐκολία δι’ αὐτὸν, νὰ εὖρη πίσιν δια μεγάλας ποσότητας, διότι τελαχίον οἱ πλείοτεροι νομίζουσιν, ὅτι τὰ τῆς προικῆς χρήματα τὰ βάλλει εἰς τὴν πραγματείαν τῆ καὶ ενεργεῖ με αὐτὰ μεγάλα καὶ ἐπικερδῆ ἐπιχειρήματα. Ἰσχυροῦται δὲ ὅτι ἔχει φημὴν τιμὴ ἀνδρῶν. Καὶ αὐτὴ ἡ πίσις διαρκεῖ ἐν ὅσῳ δὲν φανερωθῆ ὅτι συνέβη αὐτῷ καμμία χωρισὴ μεγάλη ζημία. Ολιγώτατοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ τινες θεωροῦσι τὸ περιστατικόν, ἀν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ πραγματευτῆς, ὁ ὑπανδρευθεὶς πλεσίαν γυναῖκα εἶναι συνήθεια νὰ γίνωται τὰ κτήματα κοινά. Ἐὰν αὐτὸ δὲν συνηθίζεται ἐκεῖ, ἡ γυνὴ ἔχει τὸ δίκαιον, ὅταν τὰ πράγματα τῆ ἀνδρὸς κλίνωσιν εἰς πτώσιν, νὰ παραλάβῃ πάλιν ὀπίσω ὅλα τὰ χρήματα, ὅσα συνεισῆγαγεν εἰς τὸν γάμον, τῆ δὲ γενομένην πᾶντι πλέον ἀπὸ τῆ νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἀντικείμενον, διὰ τὸ ὁποῖον ἔδωκαν πίσιν οἱ δάνειοι. Τότε λοιπὸν ὁ πρότερον περιφανῆς πραγματευτῆς διὰ τῆς συνεργείας τῆς ἐκτεταμένης πίσεως τῆ, παρήσειάζεται εἰσὺπαξ με μίαν τερατώδη χρεωκοπίαν, καὶ ἡ σωρεία εἶναι ἢ μικρᾶς ἢ ἑδεμῆς ποσότητος, ἀφ’ ὅ ἡ γυνὴ, ἢ μετὰ τὸν θάνατόν τῆς τὰ παιδιά, ἢ ἄλλοι κληροτόμοι λάβωσι πάλιν ὀπίσω τὰ εἰσαχθέντα.

“Ὅθεν ὅς τις δίδει πίσιν εἰς τινὰ πραγματευτῆν, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι ὑπανδρεύθη πλεσίαν γυναῖκα, εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖον νὰ μάθῃ ἀκριβῶς τὰς νόμους, εἰς τὰς ὁποῖας εἶναι ὑποκείμενος ὁ τὴν πίσιν ἀπολαμβάνων, περὶ τῆς τῶν ὑπαρχόντων κοινότητος μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναῖκός. Αὐτὴ ἡ γνώσις τῶν νόμων δὲν εἶναι πρᾶγμα εὐκόλον, ἐπειδὴ οἱ νόμοι σχεδὸν ἐκάστης μεγάλης ἢ μικρᾶς χώρας, ἕως καὶ μίας μόνης πόλεως διαφέρουσιν ἀπὸ τῆς τῆς ἄλλης πόλεως ἐν τῇ αὐτῇ ἐπικρατείᾳ.

Εἰς τὸ Ἀμβέργον ἐθεσπίσθη τῷ 1753 εἰς τὴν περὶ χρεωκοπίας διαταγῆν, ὅτι μόνον παρελθόντων 5 χρόνων τῆ γάμου νὰ ἔχῃ χώραν ἢ τῶν ὑπαρχόντων κοινωνία. Ἐὰν δὲ πρὸ τῆ καιρῶ αὐτῆ ὁ πραγματευτῆς χρεωκοπήσῃ καὶ ἀποδειχθῆ, ὅτι καὶ πρὸ

τῆς ὑπανδρείας τε εἶχε μεγάλη χρεή, παραλαμβάνει ἡ γυνὴ τὰ ὅσα ἔφερε πάλιν ὀπίσω.

Σημειωτέον δὲ καθόλου, ὅτι μόνον εἰς ὀλίγες τόπες εἰσῆχθη ἢ ἄνευ ἐξαιρέσεως κοινωνία τῶν ὑπαρχόντων. Εἰς τὰς πραγματευομένας πόλεις γίνεται τῆτο πῆ μὲν κατὰ τὴν φρόνησιν, πῆ δὲ κατὰ τὸ δίκαιον. Διότι ἂν ἔν τινι πολιτείᾳ σώζεται ἡ κοινωνία τῶν ὑπαρχόντων, κερδαίνει ἐκ τῆτο ὁ ξένος δανειστῆς, ὃς τις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πληρώνεται ἐκ τῆ εἰσαχθέντος κεφαλαίῃ τῆς γυναικός. Καὶ δὲ χρεωκοπήσῃ ὁ ξένος πραγματευτῆς, ἡ γυνὴ τε ἐκβάλλει τὸ κεφάλαιόν τῆς, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν συνήθειαν αὐξάνει περισσύτερον ἀπὸ ὃ, τι ἦτον πρῶτον, καὶ ὁ δανειστῆς ἀναγκάζεται νὰ εὐχαρισθῇ μὲ τὰ ὀλίγα εἰς τὰ ἑκατὸν, τὰ ὅποια δίδει ἡ πενιχρὰ σωρεία τῆ ἀνθρώπου, χωρὶς νὰ λάβῃ μέρος ἐκ τῆ κεφαλαίῃ τῆς γυναικός, καθὼς εἰς τὴν πατρίδα τε. Πρὸς τῆτοις ἢ τῶν ὑπαρχόντων κοινωνία εἶναι πολλὰ σκληρὰ τύχη διὰ τὴν γυναῖκα, ἢ τις χωρὶς νὰ συνεργήσῃ τι δι' ὅλε εἰς τὴν κακὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὅποιαν ἔφθασεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὴν πραγματείαν τε, νὰ ζημιώσῃ ὅλην τὴν κατάστασίν τῆς. Μ' ὅλον ὅπῃ οἱ νόμοι ἑνὸς ἢ ἄλλῃ τόπῃ, ἢ καὶ μιᾶς μόνῃς πόλεως, δὲν ἐπιτρέπῃσι τὸ νὰ λάβῃ ὀπίσω ἡ γυνὴ ὅλον τὸ εἰς τὸ συνοικέσιον εἰσαχθέν κεφάλαιον, πολλὰ εὐλογον ὅμως ἤθελεν εἶναι, τὸ νὰ ἤμπορῇ νὰ ἔχῃ καὶ μετοχὴν διὰ τὸ μερίδιον τῆς εἰς τὴν σωρείαν, ὡς οἱ ἄλλοι δανεισταί, καὶ νὰ λάβῃ τόσα εἰς τὰ ἑκατὸν, ὅσα δίδει ἡ σωρεία.

Ἐν γένει οἱ περὶ χρεωκοπίας νόμοι, ἢ αἱ λεγόμεναι Διαταγαὶ τῶν χρεωκοπιῶν εἶναι εἰσέτι πολλὰ ἀόριστοι. Καθολικῶς ὅμως ἔχει ταύτην τὴν ἔλλειψιν, ὅτι αἱ χρεωκοπίαὶ μὲ πολλὴν βραδύτητα λαμβάνουσι τέλος, καὶ ὅτι ὁ πραγματευτῆς πρέπει γὰ πρῶτον πολλὴν, καὶ ἐνίοτε ἀδιόριστον καιρὸν διὰ τὰ χρήματα, τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ ἔτι ἐκ τῆς σωρείας τῆ χρεωκοπῆς. Τὸ ἐκ τῆτο δυσάρεστον ἐπόμενον εἶναι, ὅτι ἔδει πραγματευτῆς δύναται νὰ συναριθμήσῃ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀναλογηθέντα αὐτῷ χρήματα εἰς τὰς λοιπὰς υποθέσεις τε.

Ο πραγματευτής, ὅς τις διὰ καμπιαλικὰς ληψοδοσίας, τὰς ὁποίας κάμνει μὲ ἀτίμους ἀνταποκριτὰς, ἢ διὰ συμφορὰς ἐν θαλάσῃ, ἢ διὰ πυρκαϊᾶς, ἢ διὰ κλοπῆς χάνει ἐν μεγάλῳ μέρῳ τῆ κεφαλαιῶ τε, καὶ ἐν τῷ βιάζεται νὰ ἔλθῃ εἰς χρεωκοπίαν, εἶναι ἄξιός παραβλέψεως, καὶ μετριώτεροι νόμοι πρέπει νὰ ἐφαρμόζονται δι' αὐτόν. Ἐκ τῆς ἰσως προῆλθε τὸ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους ἐμπορευομένας πολιτείας τὰ λεγόμενα μορατόρια, τ. ε. ἀναβλητήρια γράμματα. Ὁ σκοπὸς αὐτῶν ἦτον καὶ ἔτι εἶναι τὸ νὰ διορίζηται καιρὸς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας εἰς τὸν ἐν ἀνάγκῃ ἐλθόντα πραγματευτὴν, ἐν ᾧ ἐλπίζει ἔτι νὰ εὕρῃ μέσον, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν πραγματικὴν κήρυξιν τῆς χρεωκοπίας. Ἐὰν δὲ μεταξὺ αὐτῶ καὶ καιρῶ δὲν εὕρῃ βοήθειαν τινὰ, τότε πρέπει μετὰ τὴν παρέλευσιν αὐτῶ νὰ κηρυχθῆ ἀνίκανος.

Κατὰ τὸ 1799 ἔτος εἰσήχθη εἰς Ἀμβέργον ἔτι ἐν ἑτερον εἶδος ἀναβλητηρίων. Ὁ πραγματευτής δηλαδὴ, ὅς τις διὰ τὰ τότε κακὰ περιστατικὰ τῶ καιρῶ εἶχε καταστήσει ἐν ἀμηχανίᾳ, καὶ κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τοῖς δανειστικῶν τε, πλην εἶχεν ἐλπίδας βεβαίας, ὅτι διδομένης αὐτῷ ὀλίγης ἀναβολῆς, ἤθελεν ἔλθῃ εἰς κατάστασιν, νὰ πληρώσῃ σωστὰ εἰς ἅλας τὰς δανειστικῶν τε, ἐφανέρωνεν αὐτὰ τὰ περιστατικὰ τε πρὸς τὴν Σύγκλητον, ἢ τις διέταττεν αὐτόν ὑπὸ ἐξέτασιν, ἤγεον ἐκλέγοντο τινὲς τῶν δανειστικῶν τε, οἳ τινες ἐξέταζον τὴν κατάστασιν τε. Ἐὰν εὐρισκόν, ὅτι μόνον προσωρινόν τι πρόσκομμα συνέβη εἰς τὰς ὑποθέσεις τε ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τεταγμένε πραγματευτῶ, καὶ ὅτι, εἰ ἐδίδετο αὐτῷ καιρὸς, νὰ συναξῇ τὰ ἐνεργητικὰ χρήματα, θέλει δυναθῆ νὰ πληρώσῃ τὰ παθητικὰ, ἰδίδον αὐτῷ τὴν ἀναγκαιάν διορίαν. Τὸ ἐπόμενον ἐκ τῆς καθόλου λαμβανόμενον ἦτον πολλὰ καλόν. Διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν ταχθέντων πραγματευτῶν προήγαγον τελευταῖον τοιαύτην ζυγοσθμίαν (μπιλάκζον), ὡς εἰ μόνον ἦσαν ἱκανοὶ νὰ δώσωσιν εἰς τὰς δανειστικῶν 100 τὰ 100 (δηλ. ολόκληρον τὸ χρέος) ἀλλ'

ἔτι

ἔτι καὶ 5 τὰ ἑκατὸν, καὶ μὴ ὅλον τῆτο ἔμεναν εἰς αἰτὸς ἔτι ἐν κεφάλαιον σημαντικώτατον διὰ τὰς ἐφεξῆς ὑποθέσεις των.

Ἡ πίσις αἰτῶν τῶν πραγματευτῶν, τῶν εξαγαγόντων ἑαυτὸς τοσῦτον ἐντίμως ἐκ τῆς κακῆς ταύτης καὶ κρισίμης περιεργασείας ἠϋξανεν ἐκ τῆτος καθ' ὑπερβολὴν, διότι ἐφαίνετο πλέον ἢ κυρία κατὰς αἰτίων, καὶ αὐτοὶ ἀπεδεικνύοντο ὡς ἄνδρες τίμιοι; πληρώσαντες τοῖς δανεισάσι των σωσά, μάλιστα μὲ τῆς συνήθεις τόκους, δι' ἧς ἐφαίνετο καὶ ἡ πρὸς δολίαν χρεωκοπίαν ἀποσροφή των.

Ἐκεῖνοι δὲ, ἐκ τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν τεταγμένων πραγματευτῶν, τῶν ὁποίων ἡ κατὰς αἰτίων δὲν εἰρίσκετο τοιαύτη, ὡς νὰ ἠμπορέσωσι νὰ ὑποθέσωσι μὲ βεβαιότητα, ὅτι δύνανται νὰ προκύψῃ ἰκανὸν κεφάλαιον, διὰ νὰ πληρώσωσιν ὅλα τὰ παθητικὰ χρέη των, ἔπρεπε τελευταῖον νὰ κηρύξωσι δημοσίως τὴν χρεωκοπίαν των.

Τὰ ἀναβλητήρια γράμματα (μορατόρια), ἢ ἄλλαι διαταγαὶ πρὸς ὄφελος τῶν πραγματευτῶν, τῶν ἐλθόντων μὲ πιθανότητα εἰς προσωρινὴν τινὰ ἀμηχανίαν, δὲν πρέπει μὴ ὅλον τῆτο νὰ δίδονται πολλὰ συνεχῶς, διότι ἐκ τῆτος ἠμπορεῖ νὰ γένη κατὰχρησις, τὴν ὁποίαν ἔπειτα μεταχειρίζονται δόλιοι χρεωκόποι, ἢ διὰ νὰ προσανξήσωσι τὰ χρέη των, ἢ διὰ νὰ βάλωσι κατὰ μέρος ἔτι πλείονα τῶν ὑποληφθέντων κτημάτων των ἐν καιρῷ τῆς δοθείσης διορίας.

Ἡ τῆς χρεωκοπίας κήρυξις ἔχει συνήθως ἔτι διὰ τὸν χρεωκόπον τὸ καλὸν, ὅτι διορίζεται αὐτῷ ὑπὸ τῶν Κηδεμόνων τε διατροφή πρέμνα, ἢ τις βέβαια εαθμίζεται κατὰ τὴν καλὴν ἢ κακὴν κατὰς αἰτίων τῆς σωρείας τε, ἕως τῆς τελείας διατάξεως τῆς χρεωκοπίας τε.

§. 56.

Πρὸς τέτοις ὁ ἀληθῶς χρεωκόπος, ἢ ὁ πρὸς χρεωκοπίαν ετοιμος πραγματευτῆς ἔχει καὶ τῆτο τὸ ὄφελος, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ

προ-

προσφέρη εἰς τὰς δανεισάσ τε συμφωνίαν, τὴν ὅποιαν ἂν εἶναι κατὰ τι μετρία, καὶ συμποσᾶται π.χ. 50 ἕως 60 τὰ ἑκατὸν, τὴν δέχονται προθύμως οἱ δανεισαί. Πλὴν εἰς τὸτο ἕδεις βιάζεται, ἀλλ' ἐξήρτηται ἐκ τῆς ἐκάσθ προαιρέσεως τὸ νὰ τὴν δεχθῆ ἢ νὰ μὴ τὴν δεχθῆ. Συνήθως ὅμως τὴν δέχονται, καὶ ἕτως ἔχει πολλάκις εὐκαιρίαν ὁ χρεωκόπος νὰ κρατήσῃ ἐκ τῆς περιουσίας τε τόσα, ὥστε ἡμπορεῖ πάλιν νὰ ἐξακολυθῆσῃ τὴν πραγματείαν, καὶ τὰ εὔρη τὸν πόρον τῆς ζωῆς τε. Ὄταν εἶναι ἀποδειγμένον, ὅτι ὁ πραγματευτῆς ἔπαθε μεγάλας δυσυχίας, τότε εὐκολώτερον ἀποδέχεται ἢ προβληθεῖσαι μετρία συμφωνία. Οἱ ξένοι προθυμώτερον εἰργάζονται τοιοῦτον, φοβόμενοι, μήπως δὲν δυνηθῶσι νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς εἰκὸς τὰ κατὰ τὰ ξένη χρεωκόπε δίκαιά των, καὶ θέλωσι κάλλιον νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς μετρίαν συμφωνίαν, παρὰ νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸν κίνδυνον περιπλεκομένοι εἰς μεγάλας καὶ διεξοδικὰς κρίσεις εἰς ξένον τόπον, τῶ ἀποῖς τῶ νόμος ἀγνοοῖ, καὶ μ' ὅλον τὸτο νὰ μένωσι πρὸς τέτοις εἰς ἀμφιβολίαν, ἂν ἐν τῷ τέλει λαμβάνωσι τόσα, ὅσα προσφέρονται αὐτοῖς ἐν τῇ συμφωνίᾳ.

§. 57.

Διὰ τῆς συμφωνίας ὅμως γίνεται πολλάκις ἄλλη κατάχρησις, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀπάτη. Ὁ πραγματευτῆς, ὅστις βλέπει ἀφενκτον τὴν χρεωκοπίαν, ἐξετάζων τὴν κατάστασίν τε εὐρίσκει π.χ. ὅτι ἂν φανερωθῆ τότε εὐθύς ἀνίκανος, ἡμπορεῖ νὰ προβάλλῃ συμφωνίαν μόνον πρὸς 25. τὰ ἑκατὸν. Ἡ κατάστασις τε ὅμως δὲν εἶναι ἔτι γνωστὴ εἰς τὸ κοινὸν καὶ αὐτὸς ἀπολαμβάνει ἀκόμη καλὴν πίσιν, ὥστε διὰ τῆς ἀγορᾶς πραγματειῶν, διὰ τῆς ἐκδόσεως καμπιάλων εἰς ἓν καὶ ἄλλο μέρος μὲ τὸν ἀνταποκριτὴν τε, νὰ συνάξῃ τόσα χρήματα ἢ χρημάτων τιμῆς πράγματα, ἵνα δυνηθῆ, ἂν συμβῆ χρεωκοπία νὰ προσφέρῃ διὰ μιᾶς 50 τὰ ἑκατὸν. Δι' αὐτῆς λοιπὸν τῆς πράξεως οἱ μὲν πρῶτοι δανεισαί διορθώνονται, οἱ δὲ περὶ τὸ τέλος προσεφελκυσθέντες ἀπατῶνται. Τὸ δὲ ἐπάμενον ἐκ τούτου εἶναι ὅτι ὁ χρεωκόπος διὰ τῆς προσφορᾶς τῶν 50 τὰ ἑκατὸν ἐμφανίζεται μὲ πλειοτέραν παρήρησιαν, ἐπειδὴ εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς ἡμέρας τὸ πρᾶγμα ἔφθασεν

εἰς

εἰς τοῖστον βαθμὸν, ὥστε σχεδὸν ὅλην τὴν ποσότητα, ἣν ἔχει τις νὰ λαμβάνῃ παρά τινος χρεωκόπου, τὴν θεωρεῖ ὡς ἀπωλεσμένην, χαίρει δὲ νὰ λάβῃ εἰς τὴν χρεωκοπίαν 50 τὰ ἑκατὸν, ἐπειδὴ ἄλλως εὐχαρισεῖται τις, ὅταν οἱ Κηδεμόνες χρεωκόπου τινὸς διανέμωσιν εἰς τὰς δανείσας, 20 ἕως 30 τὰ ἑκατὸν.

§. 58.

Μεγάλη κατάχρησις, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, πολλὰ μεγάλη ἀπάτη εἶναι ἐκείνη, ἢ τις προηγεῖται εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς χρεωκοπίας, τὸ λεγόμενον σκέπασμα. Ἦγεν, ὁ πραγματευτῆς ὅς τις ἤξει-ρει δεδαίως, ὅτι μετὰ 14 ἡμέρας, ἢ μετὰ ἕνα μῆνα θέλει διασθῆ, νὰ κηρυχθῆ ἀδύνατος, μεταχειρίζεται τὸν ὑπόλοιπον μεταξὺ καιρὸν, εἰς τὸ νὰ δώσῃ τὴν περιουσίαν τε, ἢ τις εἶναι ἐτι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τε, εἰς τὰς φίλους ἢ συγγενεῖς τε, καὶ παραχωρεῖ εἰς αὐτοὺς ἢ μόνον τὰ χρήματά τε ἄλλα πολλάκις ἀπογράφει καὶ τὸν οἶκον τε, τὰς καταθέσεις τῶν πραγματειῶν τε, ἢ ἄλλο τι κείμενον κτῆμα τε εἰς αὐτοὺς. Τῆτο γίνεται ὅμως ἐπὶ συμφωνίᾳ, νὰ ἐπιστραφῶσιν αὐτῷ ὅλα αὐτὰ τὰ εἰς τὸ φαινόμενον παραχωρηθέντα ὑπάρχοντα, ἀφ' ἧ βάλῃ εἰς τάξιν τὴν χρεωκοπίαν τε καὶ ἀρξῆται πάλιν νὰ πραγματευῆται. Διὰ τὴν συνάξιν δὲ πολλὰ μεγάλην ποσότητα διὰ τὸ μέλλον, μεταχειρίζεται τὴν ἣν ἔχει πῖσιν ἐτι, πωλεῖ κημπιάλας καὶ κέμνει διάφορα ἐμπορικὰ συναλλάγματα, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐλπίσῃ ὠφέλειαν τινά.

Μ' ὅλον τῆτο δὲν εἶναι τις νόμος κατὰ τῶν τοιούτων μιση-τῶν σκευωριῶν, ἀλλ' ὁ εἰς ἀφευκτον χρεωκοπίαν ἐγγίζων πραγματευτῆς δίδει καὶ λαμβάνει, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν τε, μετὰ εἰς χεῖράς τε εὐρισκόμενα ὑπάρχοντα, καὶ ἡ διαγωγή τε, ὅσον καὶ ἂν εἶναι σαφέστατα δολία, ἢ ὑπερτάτη ἐξουσία τὴν ἀποδέχεται, διότι δὲν ὑπάρχει νόμοι διορίζοντες τὸ ἐναντίον.

Ὅσακις ἐπροβλήθη, καὶ ὅσον εὐχονται οἱ τίμιοι πραγματευταί, ἵνα δοθῆ νόμος, κελύων, ὅτι αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις τινὸς μετ' ὀλίγον χρεωκόπου, νὰ εἶναι δεκταὶ μόνον ἕως καιροῦ τινὸς πρὸ τῆς φανερώσεως τῆς χρεωκοπίας· εὐρέθησαν εἰς τῆτο τσαῦται παντοδαπαῖς δυσκολίαι, ὥστε δὲν ἔγινεν ἐτι ἄχρι τῆδε

τοῖς-

τοιῦτος νόμος. Διότι ἡ ἀπορία τῆ πραγματευτῆ ἤμπορεῖ εἶναι ἀπροσδοκῆτων δυσνημάτων νὰ συμβῆ τόσον αἰφνηδίως, ὥστε ἤθελεν εἶναι μεγάλη ἀδικία πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς πολλὰς ἄλλας πραγματευτὰς, ἂν πρόβη νὰ μένωσιν ἄκυρα ὅλα τὰ μεταξὺ αὐτῶν γενόμενα συναλλάγματα λ.χ. κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα, ἢ κατὰ τὰς τελευταίας 14 ἡμέρας πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς χρεωκοπίας. Αἱ ἐκ τῆς προερχόμεναι συγχύσεις εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν πραγματευτῶν δὲν ἤθελον εἶναι μικραὶ, ἐπειδὴ ἄς σοχασθῆ τις μόνον, ὅτι τὰ ἀπαραίτητα ἐπόμενα ἐκ τῆς προέπει νὰ εἶναι ἀπειραι δυσκολίαι, διὰ τῆς ἀκυρώσεως τῶν πωληθεισῶν καμπιάλων τε, τῶν γύρων τε, ἢ τῶν ὑπ' αὐτῆ ἀποδεχθεισῶν καμπιάλων κ.τ.λ. Πρὸς τούτοις καὶ ἡ γενομένη ἀπάτη δυσκόλως ἤθελεν ἀποδειχθῆ.

Ἐὰν δὲ πάλιν διορισθῆ συντομώτερος καιρὸς, λ.χ. 8 ἢ 14 ἡμερῶν πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς χρεωκοπίας, ἡ ἀπάτη δὲν θέλει ἀπαντηθῆ εὐκόλως μὲ τῆτο· διότι ὁ μετὰ ταῦτα χρεωκόπος θέλει διατάξει εἰς τοιοῦτον τρόπον τὰς ὑποθέσεις τε, ὥστε θέλει ἀπογράψει, πωλήσει, ἐνεχυριάσει κ.τ.λ. τὰ πάντα πρὸ τῆ καιρῆ τῆς τῆς, καὶ ἔτι πάλιν ἤθελε ματαιωθῆ ὁ σκοπὸς τῆ νόμου. Καὶ τὰ δίκαια τῶν καμπιάλων ἤθελον λάβη βλάβην ἐκ τῆς. Διότι ὑποθετίον, ὅτι ἕνος τις πραγματευτῆς ἀπεδέχθη μίαν καμπιάλαν συρθείσαν κατὰ τάξιν ὑπὸ τῆ ἔπειτα χρεωκοπήσαντος πραγματευτῆ, ὅθεν δὲν θέλει δυνηθῆ βέβαια νὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τῆς ὑποχρέωσιν, τῆν ὁποίαν ἐπροξένησεν ἡ ἀποδοχή, καὶ μάλιστα δὲν τῆτο, ὅτι ὁ ἐκδότης δὲν εἶχε πλέον τῆν ικανότητα τῆ νὰ ἐκδίδη καὶ νὰ πωλῆ καμπιάλας. Ὁ ἐμφανισθῆς, καὶ οἱ γυρωθέντες καὶ γυρωταὶ δὲν ἤθελον δεχθῆ τῆτο βέβαια, μήτε ἤθελε δυνηθῆ τις νὰ τῆς εἰρησῆ κατ' ἕδνα τρόπον ἀπὸ τὰ καμπιαλικά δίκαιά τῶν.

Διὰ τῆτο εἶναι πολλὰ ἀπίθανον, ὅτι θέλει κατορθωθῆ ταχέως τοιοῦτος νόμος.